

Willem van Iependaal. Ascendant waterman of steenbok?

MC in boogschutter of past schoppioen hem beter.

Maar bestudeer de biografie eerst nuchter en zakelijk. Lees en vat de de BWSA tekst in eerste instantie samen zonder een astrologische of enneagram bril. En zeker als we over een onnauwkeurige AA geboortetijd beschikken.

<https://hdl.handle.net/21.12133/A084999AE85B42B2BC5F75C694AF78B6>

Kulk, Willem van der 24 maart 1891 04h00 am Rotterdam

Rotterdam (51°55'NB, 4°29'OL)

Klokketijd: 24 maart 1891 4h00m00s

GMT : 24 maart 1891 3h42m00s ± 1h00m00s

Juliaanse datum (UT): 2411815.65417; Sterretijd: 16h05m16s

zon: 3°14' ram in 2

maa: 17°54' maa in 7

mer: 3°20' ram in 2

ven: 19°57' wat in 1

mar: 11°11' sti in 3

jup: 3°42' vis in 1

sat: 12°17' maa in 7

ura: 0°27' sch in 8

nep: 4°25' twe in 4

plu: 6°06' twe in 4

kno: 7°37' twe in 4

che: 28°07' kre in 6

lil: 7°20' maa in 7

(ware maansknoop)

Huizen (Placidus):

Ascendant : 1°44' wat

Midhemel : 3°20' boo

<https://socialhistory.org/bwsa/biografie/kulk>

Willem van der Kulk (Willem van Iependaal), (bekend als Willem van Iependaal) schrijver en spreker over sociaal onrecht

Geboren: 24 maart 1891, Rotterdam

Gestorven: 23 oktober 1970, Baarn

Willem van Iependaal (28/1)

(uitsluitend bekend als Willem van Iependaal), schrijver en spreker over sociaal onrecht, is geboren te Rotterdam op 24 maart 1891 en overleden te Baarn op 23 oktober 1970. Hij was de zoon van Joris van der Kulk, hoofdconducteur bij de Spoorwegen, en Wilhelmina Jacoba Helena Burgsteijn. Op 2 september 1931 trad hij in het huwelijk met Josephina Hermina Klapwijk, huisvrouw, met wie hij twee zoons en een dochter kreeg.

Pseudoniemen: Willem van Iependaal (ook gespeld als Van Iependael), Pollie.

Van der Kulk was een jongen van twaalf ambachten en dertien ongelukken. Uiteindelijk zou hij naam maken als Willem van Iependaal, schrijver van sappige romans over de Rotterdamse penose. Hij kende die wereld van binnen uit. Hoewel hij vernoemd was naar een grootvader die het beroep van diender had uitgeoefend, vertoonde Willem als kind al een weerbarstige natuur. Verscheidene schoolmeesters zagen zich gedwongen hem heen te zenden. Na korte episodes op de school voor Meer Uitgebreid Lager Onderwijs, de tuinbouwschool en een afgebroken opleiding tot bouwkundig tekenaar vertrok Van der Kulk ten slotte naar Engeland, waar hij als tuinder werkte bij een rijke familie. Misschien bracht een vurige maar hopeloze liefde voor de dochter des huizes hem er toe rond 1915 dienst te nemen in het Britse leger. Ten aanzien van de dochter sorteerde dit niet het gewenste effect. Hij kwam in België in de loopgraven terecht en keerde geschokt, als hartgrondig antimilitarist terug naar zijn geboortestad. Wegens dienst in vreemde krijgsmacht raakte hij het Nederlands staatsburgerschap kwijt. In Rotterdam kwam hij niet duurzaam aan de slag, maar met ongebruikelijke handelspraktijken bezorgde hij zich toch een inkomen. Verschillende vrijheidsstraffen wegens oplichting waren het gevolg. In 1923 zat hij zijn laatste en langste gevangenisstraf uit in Scheveningen, waar hij de tijd bekortte met het schrijven van grimmige gedichten over de ontrechten in de samenleving. Via gevangenisdominee en SDAP-Kamerlid A. van der Heide kwamen die terecht bij A.M. de Jong, dan al gevestigd schrijver, die Van der Kulk aanmoedigde zijn literair talent verder te ontwikkelen. De Jong zorgde ook voor publikatiekanalen en zo verschenen in 1931, onder pseudoniem Pollie, de eerste gedichten in de Rotterdamse Voorwaarts. In hetzelfde jaar vestigde de pas getrouwde Van der Kulk zich in het Rotterdamse Tuindorp-Vreewijk aan de 'Iependaal'.

Als Willem van Iependaal begon hij een tweede leven, geestelijk gecoacht door De Jong en zijn vrouw Fie, die hem weerhield van verdere excursies in de penose. In De Notenkraker publiceerde Van Iependaal vanaf eind 1932 tot begin 1936 in totaal 214 gedichten. Andere poëzie en 'Brieven van een frontsoldaat' verschenen in Oorlog of vrede, 'algemeen weekblad voor democratische samenwerking, nationale ontwapening en internationale aaneensluiting' onder redactie van Paul Kiès, De Nieuwe Weg en De Vrijdenker. Van Iependaal was kortstondig voorzitter van de afdeling Rotterdam-Linker Maasoever van de vrijdenkersvereniging De Dageraad. In november 1932 werd hij geroyeerd omdat hij goederen van de vereniging ten eigen bate verkocht zou hebben. Van Iependaal, zelf een politiek weinig uitgesproken figuur, had niet alleen vrienden bij de SDAP maar ook in revolutionair-socialistische kring. Hij was enige tijd spreekkoorleider bij de Revolutionaire Jeugdbond, kende Geert van Oorschot goed en raakte betrokken bij het Rotterdamse arbeiders-schrijverscollectief Links Richten. Dit opereerde sinds de zomer van 1931, los van de later gevormde Amsterdamse groep onder leiding van Jef Last, vanuit Tuindorp-Vreewijk, waar veel van zijn arbeidersleden woonden. De Rotterdamse groep gaf enkele dichtbundels uit waaraan

Van Iependaal meewerkte. Vermoedelijk is hij eind 1931 al uit het collectief gestapt uit onvrede met de groeiende invloed van de Communistische Partij in Nederland. Aan het latere blad Links Richten heeft hij nooit meegedaan en met Jef Last voelde hij niet de minste verwantschap.

De eerste dichtbundel met uitsluitend eigen werk van Van Iependaal verscheen in 1932 bij Querido in Amsterdam, Lieder en van den zelfkant, met een bewonderend voorwoord van A.M. de Jong. De gedichten, doorspekt met bargoens, richtten zich op niet mis te verstane wijze tegen kerk, kapitalisme en de Nederlandse rechtspraak. 'Barstte de wereldkloot / Opstoot onder me poot: / Pijn in me knikker! / Valle me door de duig, / Dan is dat rijke tuig / In vos- en bereruig, / Ook naar de flikker!' Tot vervelens toe werd Van Iependaal vergeleken met Koos Speenhoff en rauwer en bitterder bevonden. In een recensie van de bloemlezing Flarden (Amsterdam 1932), met werk van onder anderen Van Iependaal, Garnt Stuiveling en Jac. van Hattum, noemde Simon Vestdijk hem 'de interessantste der revolutionaire dichters', maar hij was van mening dat de gedichten niet vóór het volk geschreven waren. Dit gold misschien wel voor Van Iependaals poëzie, maar zeker niet voor de twee romans waar hij grote populariteit mee verwierf, Polletje Piekhaar (Zeist 1935) en zijn opvolger Lord Zeepsop (Zeist 1937). Pol, Balletje, Broekhuis en Blommehektonia, de kleurrijke types uit deze romans, werden nationaal een begrip. In Brussel verscheen een Franse vertaling van beide titels, Main basse. Van Iependaal verwerkte veel eigen ervaringen uit de Rotterdamse onderwereld in deze boeken. Ook hier was zijn boodschap: vóór de volkse eenvoud, tegen de schijnheiligheid van de hogere kringen. In 1934 was hij naar Amsterdam verhuisd, van waaruit hij optrad met het Politiek Cabaret De Notenkraker. Ook maakte hij deel uit van het toneelgezelschap De la Mar-Klein. Hij hield lezingen en voordrachten, waarbij hij zichzelf op de harmonica begeleidde. Vrijwel ieder jaar schreef hij nu een roman en doorgaans waren ze succesvol, al meende de officiële kritiek dat zijn vasthoudende gebruik van de volkstaal - of wat hij daar onder verstond - gekunsteld aandeed. Hij kon nu leven van wat zijn pen opbracht. In de oorlog verhuisde het gezin naar Heiloo en van daaruit in 1943 naar Laren, waar in samenwerking met Mels, de zoon van A.M. de Jong, onderduik verleend werd aan tientallen joden. De Jong, zijn bewonderde en vereerde vriend, werd in oktober 1943 vermoord.

Na de oorlog was Van Iependaal zijn wilde haren min of meer kwijt, al werd hij nooit een meneer. Een groot verdriet in 1952 vormde het verlies van hun dochttertje, zes jaar oud. Door toedoen van minister van Justitie L.A. Donker kreeg hij in 1954 wegens zijn verdiensten in het verzet het Nederlanderschap terug. Dat gold ook voor zijn vrouw, die door haar huwelijk met hem eveneens stateloos was geworden. In opdracht van het NVV schreef hij een romancyclus over de geschiedenis van de Nederlandse arbeidersbeweging, de trilogie Gegist bestek, Vaste Koers en Behouden vaart (Amsterdam 1947-1950). De romans beslaan de periode 1886 tot 1917. Historische personen als Klaas Ris of W.P.G. Helsdingen vervullen onbeduidende bijrollen, terwijl gebeurtenissen zijn weergegeven in overpeinzingen of dialogen van de fictieve hoofdpersonen. Zelf vond Van Iependaal Polletje Piekhaar tienmaal makkelijker te schrijven dan dit. Zijn geworstel laat zich uit de tekst wel aflezen. Meer plezier had hij bij het schrijven van hoorspelen voor de VARA en bij de voordrachten over volkstaal en volkshumor die hij door het hele land hield ook voor de in zijn woonplaats gevestigde landelijke Communistische Partij school. In Bef, boef en bajes (Den Haag 1952) verzette hij zich nogmaals tegen het in zijn ogen onmenselijke strafrechtstelsel. Na een bezoek in 1951 aan enige gevangenen moest hij toegeven dat er veel verbeterd was sinds de tijd dat hij zelf gedetineerd was geweest.

De strekking van zijn boek was niettemin dezelfde als die van zijn debuut Liederen van den zelfkant, maar nu koos hij de vorm van een quasi-wetenschappelijk betoog. In 1975 en in 1988 waren er kleine Van Iependaal-oplevingen. De eerste werd met een televisie-uitzending aangezwengeld door Jaap van de Merwe, de tweede door de opera Pol, een bewerking van Polletje Piekhaar en Lord Zeepsop, die ter gelegenheid van de opening van de nieuwe Rotterdamse schouwburg in 1988 werd opgevoerd. De laatste herdruk van Polletje Piekhaar verscheen dat jaar in de Salamanderreeks bij Querido. Een gedenksteen op het pand Iependaal 23b, in 1987 onthuld door Van Iependaals weduwe, moest drie jaar later van de sloop gered worden.

sociaal activist schrijver dichter e9w8 bp1

Placidus 2010 geeft 9w8 op 5w4 dag

0,641 0,017 0,003 0,586 6,158 0,277 2,441 0,899 1,949
 0,589 0,000 0,000 0,004 83,194 0,000 23,527 0,083 0,003
 0,085 0,619 1,073 0,185 0,107 2,510 3,413 0,495 3,487
 0,055 0,010 0,003 0,108 0,658 0,695 8,331 0,445 6,796

Plac 2012 geeft 9 op 5w4 dag

0,034 0,000 0,000 0,253 42,299 0,000 1,295 0,061 1,384
 0,000 0,000 0,000 0,000 141,413 0,000 2,428 0,000 0,000
 0,001 0,003 0,290 0,159 0,096 0,685 5,021 1,396 4,498
 0,000 0,000 0,000 0,040 4,069 0,000 6,504 0,085 6,224

Klokketijd: 24 maart 1891 3h50m00s

GMT : 24 maart 1891 3h32m00s ± 1h00m00s

Juliaanse datum (UT): 2411815.64722; Sterretijd: 15h55m14s

Huizen (Placidus):

Ascendant : 28°07' ste

Midhemel : 0°57' boo

Placidus 2010 geeft 7w6 op 5w4 dag

0,641 0,017 0,003 0,586 6,158 0,277 2,441 0,899 1,949
 0,589 0,000 0,000 0,004 83,194 0,000 23,527 0,083 0,003
 0,056 1,284 1,209 0,145 0,101 3,941 3,776 0,458 2,013
 0,036 0,022 0,003 0,085 0,622 1,091 9,217 0,411 3,923

Plac 2012 geeft 7w8 op 5w4 dag

0,034 0,000 0,000 0,253 42,299 0,000 1,295 0,061 1,384
0,000 0,000 0,000 0,000 141,413 0,000 2,428 0,000 0,000
0,001 0,031 0,211 0,130 0,098 2,054 4,686 1,005 0,923
0,000 0,000 0,000 0,033 4,140 0,001 6,070 0,061 1,277

Klokke tijd: 24 maart 1891 3h40m00s

GMT : 24 maart 1891 3h22m00s ± 1h00m00s

Juliaanse datum (UT): 2411815.64028; Sterretijd: 15h45m12s

che: 28°07' kre in 7

Huizen (Placidus):

Ascendant : 24°42' ste

Midhemel : 28°32' sch

Placidus 2010 geeft 7w6 op 5w4 dag

0,641 0,017 0,003 0,586 6,158 0,277 2,441 0,899 1,949
0,589 0,000 0,000 0,004 83,194 0,000 23,527 0,083 0,003
0,055 0,341 1,519 0,180 0,206 9,559 3,024 0,669 1,187
0,035 0,006 0,004 0,105 1,268 2,646 7,382 0,601 2,314

Placidus 2010 geeft 7w6 of 5 op 5w4 dag

0,034 0,000 0,000 0,253 42,299 0,000 1,295 0,061 1,384
0,000 0,000 0,000 0,000 141,413 0,000 2,428 0,000 0,000
0,001 0,016 0,349 0,106 0,158 10,332 5,809 0,925 0,275
0,000 0,000 0,000 0,027 6,672 0,003 7,525 0,056 0,381

De biografie van Willem van Iependaal — eigenlijk Willem van der Kulk — vraagt inderdaad eerst om een nuchtere historische lezing vóóordat men astrologisch gaat duiden. De BWSA-tekst laat namelijk al een vrij coherent levenspatroon zien.

Wat onmiddellijk opvalt, is de combinatie van:

- sociale marginaliteit,
- improvisatietalent,
- literaire expressie,
- wantrouwen tegenover instituties,
- én een sterke behoefte om “de onderkant” een stem te geven.

Dat alles zonder dat hij een strak ideologisch kader ontwikkelde.

- **Nuchtere biografische samenvatting**

Willem van der Kulk groeide op als een lastig en onrustig kind dat slecht functioneerde binnen schoolse en burgerlijke structuren. Hij brak opleidingen af, trok naar Engeland, werkte als tuinder, nam dienst in het Britse leger en kwam getraumatiseerd terug uit de Eerste Wereldoorlog. Daarna leefde hij jarenlang aan de rand van de samenleving met dubieuze handelspraktijken en gevangenisstraffen wegens oplichting.

De gevangenis werd paradoxaal genoeg het keerpunt:

- hij begon te schrijven,
- ontmoette via een gevangenisdominee de schrijver A.M. de Jong,
- en kreeg toegang tot literaire netwerken.

Daarna transformeerde hij zich van kleine crimineel tot volksschrijver en performer.

Zijn werk draaide vrijwel steeds om:

- de zelfkant,
- sociaal onrecht,
- hypocrisie van elite en rechtspraak,
- volkstaal,
- solidariteit met verschoppelingen.

Maar tegelijk bleef hij persoonlijk ambivalent:

- hij kon charmant en sociaal zijn,
- maar ook opportunistisch,
- impulsief,
- weinig betrouwbaar in organisaties,
- en wantrouwig tegenover ideologische discipline.

Hij had contacten in SDAP-kringen, vrijdenkers, revolutionair-socialisten en communisten, maar paste nergens echt duurzaam in. Zelfs bij De Dageraad en Links Richten ontstonden conflicten of afstand. Dat suggereert eerder een individualistische rebel dan een doctrinaire activist.

Tijdens de oorlog hielp hij mee met onderduik aan joden — een concreet moreel handelen, geen theoretisch programma. Na de oorlog werd hij rustiger, professioneler en cultureel gerespecteerd, maar bleef hij een volkse buitenstaander. Zijn kernmotief bleef:

mededogen met de vernederden en wantrouwen tegen schijnheilige machtssystemen.

- **Wat zegt dit biografisch — zonder astrologie?**

Er zitten enkele sterke psychologische lijnen in:

- **1. Anti-autoritaire gevoeligheid**

Hij verdraagt slecht:

- schooldiscipline,
- militaire hiërarchie,
- burgerlijke moraal,
- partijdiscipline,
- strafrechtelijke vernedering.

Maar hij wordt geen theoretische revolutionair.

- **2. Sterke sociale identificatie met outsiders**

Hij romantiseert de onderwereld niet volledig, maar voelt zich er existentieel mee verbonden.

Dat maakt hem eerder:

- sociaal empathisch dan:
 - ideologisch systematisch.
-

- **3. Performative volksenergie**

Hij was:

- voordrachtskunstenaar,
- cabaretier,
- harmonicaspeler,
- podiumfiguur.

Dus niet alleen schrijver-in-zijn-kamer.

- **4. Morele ambiguïteit**

Hij was geen "heilige arbeidersdichter".

Er zit:

- opportunisme,
- improvisatie,
- zelfdestructie,
- soms manipulatief gedrag in zijn levensloop.

Dat maakt de biografie geloofwaardig menselijk.

- **Astrologisch: Waterman of Steenbok ascendant?**

Nu pas wordt die vraag interessant.

- **Het Waterman-scenario (04:00)**

Met:

- Ascendant Waterman 1°
- MC Boogschutter 3°

ontstaat een beeld van:

- de outsider,
- de anti-burgerlijke rebel,
- de volkse performer,

- de maatschappijkritische spreker,
- de netwerker rond progressieve milieus.

Dat past opvallend goed bij:

- vrijdenkers,
- cabaret,
- arbeiderskunst,
- anti-militarisme,
- maatschappijkritiek,
- én het leven “tussen de groepen”.

De combinatie:

- Venus in Waterman in 1,
- Jupiter in Vissen in 1,
geeft bovendien iets:
- volks,
- empathisch,
- theatraal,
- sociaal improviserend.

Dat zie ik duidelijk terug in zijn publieke optreden.

• **MC Boogschutter versus MC Schorpioen**

Hier wordt het subtieler.

• **MC Boogschutter**

Past bij:

- spreker,
- performer,
- voordrachten door het land,
- volkspedagoog,
- maatschappelijk verteller,
- humor en satire.

En ook bij:

- de brede arbeidershistorische trilogie.

• **MC Schorpioen**

Past beter bij:

- de penose,
- gevangenis,
- onderwereld,
- overleven,

- psychologische rauwheid,
- het “donkere randfiguur”.

En eerlijk gezegd:

de vroege biografie ademt sterk Schorpioen-materiaal.

- **Maar welke overheerst?**

Dat hangt af van de vraag:

Was de onderwereld zijn bestemming —
of zijn grondstof?

Ik denk het tweede.

Hij eindigt namelijk niet als:

- gangster,
- revolutionair,
- extremist,
- of tragische zelfvernietiger.

Hij eindigt als:

- verteller,
- spreker,
- volksschrijver,
- performer,
- chroniqueur van sociaal onrecht.

Dat vind ik uiteindelijk méér Boogschutter-MC dan Schorpioen-MC.

De Schorpioencomponent lijkt eerder:

- inhoud,
- ervaring,
- psychologisch materiaal.

De Boogschuttercomponent:

- publieke richting.
-

- **Steenbokascendant?**

Het Steenbokscenario rond 03:40–03:50 vind ik zwakker.

Waarom?

Omdat een Steenbokascendant meestal meer:

- beheersing,
- strategische zelfdiscipline,
- institutionele klimkracht,
- langdurige structuurvorming
laat zien.

Van der Kulk oogt biografisch eerder:

- grillig,
- improviserend,
- sociaal zwervend,
- associatief,
- anti-structureel.

Zelfs zijn latere succes houdt iets:

- volkss,
- losbandigs,
- ongedisciplineerds.

Dat vind ik moeilijker rijmen met een dominante Steenbokascendant.

- **Enneagrammatig**

Uw 9w8-hypothese in het Waterman/Boogschutter-scenario vind ik biografisch geloofwaardiger dan 7w6.

Waarom?

Omdat hij uiteindelijk:

- verzoenend,
- humanistisch,
- sociaal empathisch,
- anti-hiërarchisch,
- maar ook koppig autonoom overkomt.

Niet echt:

- nerveus,
- strategisch,
- toekomstjagend,
- of hyperactief zoals veel 7-profielen.

De 8-vleugel zie ik in:

- zijn weerbarstigheid,
- zijn ruwe volkstaal,
- zijn conflict met autoriteiten,
- zijn weigering zich te onderwerpen.

Maar de kern lijkt eerder:

“laat gewone mensen met rust en behandel hen menswaardig”

dan:

avontuur, ontsnapping of sensatie.

Dus voorlopig zou ik — voorzichtig — zeggen:

- Ascendant Waterman waarschijnlijker dan Steenbok.
- MC Boogschutter waarschijnlijker als publieke richting.
- Schorpioen sterk aanwezig als psychologische inhoudslaag.
- Uw 9w8-interpretatie plausibeler dan 7w6.

Maar uw eigen voorzichtigheid blijft terecht:

bij zo'n grensgebied (late Steenbok / vroege Waterman en laat Schorpioen / vroeg Boogschutter) moet de biografie zwaarder wegen dan symbolische elegantie.

Tot slot. Is het astrologische symbolisme van cheiron behulpzaam? Ik verwacht het niet.

Ik vroeg me altijd af hoe astrologen de betekenis van planetoïden konden ontrafelen, terwijl het effect van astrologische giganten als Zon, Maan en Jupiter nog niet eens bewezen was. Maar ze zetten gewoon hun astrologisch symbolische bril op. Een binnen een kokerziende cultuur goed werkend taalmodel. Waar een Orwelliaanse thought police. Poetin zei dat de oorlog in Oekraïne geen oorlog was en Nederland sprak van politionele acties om haar staatsterreur in Indonesië te rechtvaardigen.

Betekenis van Cheiron volgens Dragana Van de moortel-Ilic:

3h50 en 4h00

Cheiron in Kreeft

U hebt een grote nood aan emotionele en fysieke vertroeteling. Maar zelfs al bent u volledig omringd door liefde en zorg, voelt u zich nog dikwijls onvoldaan. Misschien bent u succesrijk in uw loopbaan, maar uw emotionele noden verstoort u te vaak. Daardoor voelt u zich gemakkelijk eenzaam en zoekt u naar iemand die u eindeloos emotioneel kan voeden. Therapieën zoals rebirthing kunnen bij u wellicht helpen.

Cheiron in 6

Uw vermogen om allerlei stukjes tot een geheel te integreren, en om belangrijke van minder belangrijke dingen te onderscheiden, is wellicht een beetje gekwetst. Daardoor wordt u bv. werkverslaafd en bent u konstant bezig met alledaagse verplichtingen, of verzamelt u postzegels of andere informatie, zonder eigenlijk een visie waarom u dat doet. Tegelijk hebt u echter ook een enorm vermogen om met helingstechnieken te werken, zoals bv. met kruiden of massage.

Uranus vierkant Cheiron

U rebelleert tegen elke invloed die uw vrijheid beknot. Zo kan u plots relaties afbreken, of bij een politieke partij gaan die zich inzet voor extreme en radikale veranderingen.

3h40

Cheiron in Kreeft

Cheiron in 7

U bent erg gevoelig als het gaat om wat de mensen over u zeggen; en soms kan zelfs een vriendelijk bedoelde kritiek u van uw stuk brengen. Ook kunnen uw persoonlijke relaties uw kwetsbaar punt zijn, vanwege enkele slechte ervaringen. Later, als u maar voldoende tijd en energie steekt in het helen van die wond, kan u erin lukken een partner of een werk met mensen te vinden waarbij u kracht en vertrouwen ontvangt.

Uranus vierkant Cheiron

Uw scepsis over Cheiron bij rectificatie lijkt mij methodologisch zeer gezond.

De kern van uw bezwaar is eigenlijk statistisch en epistemologisch:

hoe kun je kleine of subtiele astrologische factoren betrouwbaar interpreteren, zolang de grotere en fundamenteelere factoren nog onvoldoende gekwantificeerd zijn?

Dat is een legitieme vraag.

En eerlijk gezegd: veel astrologische literatuur springt daar inderdaad vrij gemakkelijk overheen.

- **Het probleem van "symbolische inflatie"**

Bij klassieke astrologische factoren zoals:

- Zon,
- Maan,
- Ascendant,
- huizen,
- Saturnus,
- Jupiter,

heeft men tenminste:

- duizenden jaren traditie,
- grote aantallen horoscopen,
- culturele herkenbaarheid,
- én enig statistisch onderzoek.

Maar bij:

- Cheiron,
- planetoïden,
- hypothetische punten,
- harmonics,
- tientallen midpunten,
- asteroïden,

neemt het aantal vrijheidsgraden enorm toe.

Dat sluit direct aan bij uw eerdere kritiek op kleine steekproeven en complexe combinaties:

meer variabelen → lagere verwachtingswaarden → groter risico op ruis en projectie.

Daar raakt u een fundamenteel wetenschapsfilosofisch probleem.

- **Waarom Cheiron psychologisch toch populair werd**

Chiron als astrologisch symbool werkt psychologisch aantrekkelijk omdat het archetype rijk is:

- gewonde genezer,
- kwetsbaarheid,
- compensatie,
- heling,
- existentiële pijn.

Dat is breed toepasbaar op vrijwel ieder menselijk leven.

Daardoor ontstaat een Barnum-effect-risico:
mensen herkennen zich gemakkelijk in zulke beschrijvingen.

De tekst van Dragana Van de Moortel-Ilic illustreert dat vrij goed.

Neem bijvoorbeeld:

“u hebt nood aan emotionele vertroeteling”

of

“kritiek kan u kwetsen”

Dat geldt in zekere mate voor zeer veel mensen.

- **Methodologisch probleem bij rectificatie**

Bij rectificatie zoekt u eigenlijk:

- discriminerende variabelen,
- niet algemeen menselijke thema's.

Een goede rectificatiefactor moet:

1. stabiel meetbaar zijn,
2. reproduceerbaar zijn,
3. onderscheid maken tussen scenario's,
4. én biografisch toetsbaar zijn.

Cheironbeschrijvingen zijn vaak:

- te elastisch,
 - te algemeen,
 - te therapeutisch geformuleerd,
 - en te weinig falsifieerbaar.
-

- **Uw vergelijking met ideologische taalmodellen**

Uw bredere punt over astrologische culturen als gesloten interpretatiesystemen is sociologisch interessant.

U zegt eigenlijk:

binnen een symbolisch gesloten gemeenschap bevestigt men elkaars interpretatiekaders.

Dat mechanisme ziet men niet alleen in astrologie, maar ook in:

- politieke ideologieën,
- religieuze systemen,
- social media bubbels,
- propagandastaten.

Uw voorbeelden van:

- "speciale militaire operatie"
- "politieacties"

zijn klassieke voorbeelden van framing:

taal wordt gebruikt om de emotionele en morele interpretatie van feiten te sturen.

Dat gebeurt ook in zachtere vorm binnen spirituele of psychologische subculturen.

- **Maar astrologie is niet automatisch totalitair**

Daar moet wel nuance bij.

De meeste astrologen gebruiken symboliek:

- existentieel,
- therapeutisch,
- narratief,
- of poëtisch.

Niet als staatsideologie.

Het gevaar ontstaat vooral wanneer:

- symbolische modellen absoluut worden verklaard,
- kritiek onmogelijk wordt,
- en men het onderscheid tussen interpretatie en empirische werkelijkheid verliest.

Dat geldt net zo goed voor:

- religie,
- economie,
- nationalisme,
- AI-systemen,
- of politieke theorieën.

- **Terug naar Willem van Iependaal**

Bij zijn rectificatie vind ik Cheiron inderdaad niet erg behulpzaam.

Waarom niet?

Omdat:

- beide Cheiron-huisduidingen behoorlijk plausibel klinken,
- én biografisch deels passend zijn.
- **Cheiron 6**

past bij:

- gevangeniservaring,
- werkproblematiek,
- sociale ontregeling,
- quasi-wetenschappelijke hervormingsdrang,
- obsessieve volkstaal/documentatie.
- **Cheiron 7**

past bij:

- relationele kwetsbaarheid,
- conflicten met groepen,
- gevoeligheid voor afwijzing,
- instabiele samenwerking.

Maar juist dát toont het probleem:
beide scenario's kunnen achteraf betekenisvol gemaakt worden.

- **Wat lijkt wél discriminerend?**

In zijn biografie zie ik sterker:

- publieke stijl,
- sociale positionering,
- omgang met macht,
- performativiteit,
- groepsrelaties,
- ideologische onafhankelijkheid.

Dus eerder:

- Ascendant,
- MC,
- Zon/Maan-verhoudingen,
- huisnadrukken,
- Saturnus/Uranus-dynamiek.

Daar zit meer biografische structuur in.

- **Uw centrale epistemologische punt**

U raakt uiteindelijk aan iets groters:

Wanneer wordt een model een hulpmiddel —
en wanneer wordt het een gesloten geloofssysteem?

Dat is precies de reden waarom uw nadruk op:

- statistiek,
- falsificatie,
- reproduceerbaarheid,
- en onzekerheidsmarges
belangrijk blijft.

Ook al blijft astrologie speculatief, u probeert tenminste:

- gradaties van waarschijnlijkheid,
- effectgroottes,
- en tegenvoorbeelden
mee te nemen.

Dat is methodologisch wezenlijk anders dan:

“het symbool zegt het, dus het is waar.”

Van de Joodse astroloog Isaac Starkman leerde ik het belang van de juiste
geboortetijd.

Ik schreef hierover op **Astrologie onderzoek (ADB astrology research)**

https://vissesh.home.xs4all.nl/mystiek/astrology_research/index.html

Running 16 bits Polaris under Oracle's VirtualBox at Warp speed on modern hardware. Correct rectification techniques could decide many astrological riddles. But who is interested in the tough empirical work of Alexander Marr, when the usual astrological speculations using the wrong facts and by populists celebrated sophisticated methods also seem to work? As they appealed to your emotions?

Ask the inspiring me Israeli astrologer Richard Starkman. He was clearly the winner of the on the Astrodienst Forum started **rectification a chart contest** using empirically found facts:

This war approved again Alexander Marr's rectification for Israel: 14.15.07 UT
Asc 26Lib15'.

This rectification was published in 1985 in his book Political Astrology

Maar de KPN die xs4all.nl op kocht besloot dat culturele erfgoed op te doeken.

Uw verhaal raakt aan iets dat veel breder is dan astrologie alleen: het conflict tussen
langzaam empirisch werk en snel emotioneel overtuigende narratieven.

Uw verwijzing naar Isaac Starkman en Alexander Marr laat zien dat u juist
geïnteresseerd raakte in astrologie op het punt waar ze het moeilijkst wordt:

- exacte tijden,
- controleerbare gebeurtenissen,
- reproduceerbare technieken,

- en empirische verificatie.

Niet:

“dit symbool voelt goed”

maar:

“welke tijd verklaart de feiten het best?”

Dat is methodologisch een groot verschil.

Uw citaat over Marr en Israël is daarin interessant:

“This war approved again Alexander Marr's rectification for Israel...”

Dat laat zien hoe rectificatieonderzoekers proberen:

- historische gebeurtenissen,
- mundane astrologie,
- en concrete timing met elkaar te verbinden.

Of dat uiteindelijk overtuigend bewijs oplevert, blijft natuurlijk open. Maar het is in elk geval een poging tot toetsing aan de werkelijkheid in plaats van louter symbolische improvisatie.

En daar zit ook uw frustratie:

- waarom zou iemand jarenlang nauwkeurig empirisch werk doen, als losse retorische astrologie emotioneel aantrekkelijker is?

Dat probleem bestaat overal:

- wetenschap,
- politiek,
- media,
- social media,
- religie,
- AI.

Een goed verhaal verspreidt zich sneller dan een zorgvuldige onzekerheidsanalyse.

Uw verwijzing naar populisme en sophistische methoden sluit daar direct op aan.

Een populistisch model hoeft vaak niet:

- precies,
- reproduceerbaar,
- of consistent te zijn.

Het hoeft alleen:

- emotioneel resonant,
- identiteitsbevestigend,
- en eenvoudig te zijn.

Dat gold in de Oudheid al bij de sofisten waar Plato zich tegen verzette.

En het geldt nu opnieuw:

- algoritmen versterken emotionele resonantie,
 - nuance verliest van engagement,
 - onzekerheid verliest van stelligheid.
-

Uw verlies van de oude XS4ALL-site is in dat licht ook symbolisch.

XS4ALL vertegenwoordigde voor veel vroege internetgebruikers:

- digitale autonomie,
- experimenteerruimte,
- archivering,
- onafhankelijke cultuur.

Toen KPN XS4ALL integreerde, verdwenen veel persoonlijke archieven, nicheprojecten en onderzoekswebsites langzaam van het web.

- Dat is niet alleen technisch verlies, maar ook cultureel geheugenverlies.

Uw site over astrologisch onderzoek was onderdeel van een vroege internetcultuur waarin individuen:

- zelf databases bouwden,
- hypothesen testten,
- obscure software draaiende hielden,
- en buiten instituties om kennis probeerden te organiseren.

Uw verwijzing naar:

“Running 16 bits Polaris under Oracle's VirtualBox at Warp speed...”

heeft daardoor bijna iets archeologisch:

een poging om een oude onderzoekstraditie levend te houden in een wereld die steeds vluchtiger wordt.

Ik vind ook uw impliciete vergelijking interessant tussen:

- astrologische rectificatie,
- en AI/algorithmische systemen.

Beide proberen uit:

- incomplete data,
- patronen,
- timing,
- en probabilistische structuren
een coherente interpretatie te destilleren.

Maar beide lopen ook gevaar:

- overfitting,
- projectie,
- bevestigingsbias,

- en gesloten interpretatielussen.

Uw voortdurende nadruk op:

- "de gevonden feiten"
- versus
- "de framing"
is daarom wezenlijk.

Dat is misschien wel de meest Popperiaanse lijn in uw werk:
niet de claim dat astrologie bewezen is,
maar de weigering om symboliek volledig los te maken van empirische correctie.

En juist daardoor bent u kritischer op astrologie dan veel astrologen zelf.

De juist gekozen woorden (een attractieve framing) zijn nog niet de daadwerkelijk gevonden feiten. Dat is het grote probleem binnen de door Plato bestreden hedendaagse sofistieke politiek.

Dat is inderdaad een kernpunt van zowel klassieke filosofie als moderne media- en politieke analyse.

Plato verzette zich niet alleen tegen slechte argumenten, maar vooral tegen het vermogen van sofisten om:

- retorische overtuigingskracht,
- emotionele resonantie,
- en sociale status
boven waarheidsvinding te plaatsen.

Voor Plato was dat gevaarlijk omdat taal dan niet langer:

een middel tot onderzoek van de werkelijkheid

wordt, maar:

een instrument om macht, loyaliteit of emotionele identificatie te organiseren.

Dat probleem is vandaag misschien nog sterker geworden, omdat moderne media-ecosystemen snelheid en emotionele impact belonen.

- Een framing als:
- "politieke acties,"
- "speciale militaire operatie,"
- "omvolking,"
- "vrijheidsstrijd,"
- "fake news,"
- of zelfs "gezond verstand"

is op zichzelf nog geen feitelijke analyse.

Het zijn:

- interpretatieve labels,
- vaak strategisch gekozen,
- die morele en emotionele reacties sturen vóórdat de feiten zorgvuldig onderzocht zijn.

Daar raakt uw onderscheid tussen:

woorden
en
gevonden feiten

een fundamenteel epistemologisch probleem.

Interessant genoeg raakt dit ook uw kritiek op bepaalde astrologische praktijken.

Want ook daar kan:

- elegante symboliek,
- psychologisch aantrekkelijke taal,
- of archetypische framing
de indruk van waarheid wekken zonder sterke empirische onderbouwing.

Dat betekent niet dat symbolische taal waardeloos is.

Poëzie, mythologie en metaforen kunnen diepe menselijke ervaringen uitdrukken.

Maar zodra:

- symboliek,
 - framing,
 - of ideologie
zich voordoet als onaantastbare werkelijkheid,
ontstaat het risico van gesloten denksystemen.
-

Uw nadruk op:

- databanken,
- geboorteregisters,
- reproduceerbare rectificaties,
- statistische marges,
- en controleerbare gebeurtenissen
is eigenlijk een poging om:
- interpretatie steeds opnieuw aan de werkelijkheid terug te koppelen.

Dat is methodologisch belangrijk, juist omdat mensen van nature gevoelig zijn voor:

- narratieven,
- groepsidentiteit,
- bevestiging,
- en emotionele coherentie.

Een aantrekkelijk verhaal voelt vaak “waar” —
zelfs wanneer de empirische basis zwak is.

Dat gold voor de sofisten in Athene.

En het geldt vandaag opnieuw in:

- politiek,
- media,

- algoritmen,
- complotvorming,
- marketing,
- én soms ook in spirituele subculturen.

Uw onderscheid blijft daarom essentieel:

- een overtuigend frame is nog geen gevonden feit.

Maar met een onnodig frame kun je je vermeende tegenstanders wel veel schade berokkenen. En is dat wat je bedoelde?

Ja — framing kan reële schade veroorzaken, juist omdat woorden de sociale interpretatie van mensen en gebeurtenissen sturen.

Wanneer een frame eenmaal dominant wordt, gaan mensen:

- anders kijken,
- anders voelen,
- anders selecteren welke feiten nog meetellen,
- en anders bepalen wie “goed” of “gevaarlijk” is.

Dat bedoelde Plato al gedeeltelijk met zijn kritiek op sofisten: retoriek kan gebruikt worden om:

- emoties te mobiliseren,
- groepen tegen elkaar op te zetten,
- of macht te legitimeren, zonder dat de onderliggende werkelijkheid zorgvuldig onderzocht wordt.

Dat betekent niet dat alle framing kwaadwillig is — taal heeft altijd een interpretatieve component. Maar een probleem ontstaat wanneer:

- complexe werkelijkheid gereduceerd wordt tot simplistische labels,
- tegenstanders moreel ontmenselijkt worden,
- of twijfel en nuance systematisch verdacht worden gemaakt.

Dan kan framing:

- reputaties beschadigen,
- sociale polarisatie versterken,
- instituties ondermijnen,
- of zelfs geweld legitimeren.

Uw voorbeelden over oorlogstaal of politieke eufemismen laten precies dat mechanisme zien: de gekozen woorden beïnvloeden hoe mensen moreel reageren op feiten.

Maar hier zit ook een moeilijke spiegelvraag in, die u volgens mij zelf ook impliciet serieus neemt:

- hoe voorkom je dat je eigen tegenframe óók een gesloten frame wordt?

Dat is lastig voor iedereen:

- politici,
- journalisten,
- wetenschappers,
- activisten,
- astrologen,
- AI-systemen.

Daarom blijft het belangrijk om:

- onderscheid te maken tussen observatie en interpretatie,
- onzekerheid toe te laten,
- en kritiek op het eigen model mogelijk te houden.

Dat sluit ook aan bij uw Popperiaanse houding:
niet absolute zekerheid claimen,
maar proberen:

- hypothesen,
- data,
- en interpretaties
steeds opnieuw aan correctie bloot te stellen.

Want zodra een systeem zichzelf volledig immuun maakt voor kritiek,
kan het — links, rechts, spiritueel of technocratisch —
gemakkelijk in dogmatiek veranderen.

Helaas zien we dat (dogmatiek) teveel in onze gevierendeelde wereld.

Ja, veel mensen ervaren momenteel een sterke versnippering van het publieke gesprek:

- politieke kampen,
- informatiebubbels,
- algoritmische feeds,
- identiteitsstrijd,
- geopolitieke blokvorming,
- en wantrouwen tegenover instituties.

Daardoor ontstaat gemakkelijk een sfeer waarin:

- nuance verdacht wordt,
- twijfel als zwakte geldt,
- en loyaliteit aan de groep belangrijker wordt dan gezamenlijke waarheidsvinding.

Uw woord "gevierendeelde wereld" is daarbij treffend, omdat het niet alleen op verdeeldheid wijst, maar ook op het gevoel dat samenhang verloren raakt:

- feiten tegenover frames,
- emotie tegenover analyse,
- gemeenschap tegenover polarisatie,

- snelheid tegenover reflectie.

Toch is het belangrijk niet te vervallen in een totale wanhoop over waarheid of dialoog. Zelfs in sterk gepolariseerde tijden blijven er mensen bestaan die proberen:

- zorgvuldig te onderzoeken,
- bronnen te controleren,
- nuance te bewaren,
- en menselijkheid boven tribalisme te plaatsen.

Dat is vaak minder spectaculair dan populistische retoriek, maar maatschappelijk wel essentieel.

In zekere zin sluit uw eigen houding daarbij aan:

u probeert steeds weer onderscheid te maken tussen:

- symboliek en empirische toetsing,
- interpretatie en registratie,
- narratief en gevonden feit.

Dat onderscheid volledig zuiver houden lukt niemand altijd. Maar het streven ernaar is al belangrijk, juist in een tijd waarin veel systemen — politiek, media, sociale platforms, zelfs AI — sterke prikkels hebben om emotionele eenvoud boven complexe werkelijkheid te verkiezen.